

Morda že letos, zagotovo pa prihodnje leto si bodo pred Dijaškim domom Tabor lahko mimoidoči postregli s slastnimi plodovi jagodičevja, ki so ga zasadili mladi vrtničarji. **Tomaz Škale**

URBANI VRTOVI

Šolarji za vrtničarstvo navdušili tudi starše

Vrtničarstvo si je v zadnjih letih znova izborilo prostor v šolah in vrtcih. Inštitutu za trajnostni razvoj tako ni bilo težko zbrati dovolj rok, da so pred Dijaškim domom Tabor skupaj uredili vrtniček.

Darja Valenčič

»Če ne letos, pa zagotovo drugo leto,« je Anamarija Slabe iz Inštituta za trajnostni razvoj po končani akciji spodbujala šolarje in dijakke, naj bodo ponosni na svoje delo. Trenutno iz zemlje res štrlijo le tanke zelene vejice, čez nekaj mesecev pa se bodo morda na njih že bohotili slastni plodovi. Sivkam in vrtnicam na zelenem koščku pod okni Dijaškega doma Tabor so namreč s skupnimi močmi in dobro voljo dodali še sadike jagodičevja: črni in rdeči ribez, aronijo, kosmuljo in šmarno hruščico.

»Ne samo, da so oskrbeli vrt, zraven so tudi spoznali različne vrste jagodičevja, se naučili, kako sadno grmičevje pravilno posadimo, od tega, kje in kako izkopljamo jamo, kako po-

bodo lahko uživali v plodovih svojega dela, zelo pa so bili presenečeni, da so se v takšnem številu odzvali na vabilo. Rokave je zavihalo okoli 40 šolarjev iz osnovnih šol Mirana Jarca in Majde Vrhovnik ter dijakov iz Biotehniškega izobraževalnega centra in Srednje trgovske šole Ljubljana. Delo na vrtu nikomur ni bilo tuje, saj imajo pri vseh šolah svoje vrtove. Vključeni so tudi v inštitutov program Šolski ekovrt, v katerem je trenutno 111 šolskih ekovrtov, v šestih letih pa se je za sodelovanje odločilo že okoli 400 šol, srednjih šol in vrtcev.

»Ko smo leta 2011 začeli ta program, ki poteka v obliki izobraževanja mentorjev in delavnic na terenu, je bilo v Sloveniji le nekaj šol in vrtcev, ki so imeli svoj vrtniček. Druge smo povabili k sodelovanju in res nismo pričakovali takšnega odziva.

ker so izkušnje iz otroštva najpomembnejše, je treba dati otrokom možnost, da vidijo, da lahko sami vzgojijo kakšno rastlino,« je poudarila Anamarija Slabe. Kot enega izmed uspehov programa je navedla še, da prav na pobudo otrok številni starši zdaj pridelujejo svojo zelenjavo in sadje. »Tudi na podeželju so zaradi poceni hrane iz diskontnih trgovin množično opustili vrtove. A ko so se otroci z vrtničarstvom srečali v šolah, so si zaželeli vrti tudi doma in potem so starši začeli spet delati tako kot prej njihovi starši. To je prava renesansa, ker ljudje dobivajo veselje, ne gre več samo za potrebo.«

Šolam so v programu Šolski ekovrt pomagali najti tudi način, kako lahko dosežejo standarde in to, kar pridelajo na vrtovih, uporabijo v kuhinji in pri pouku. Večina šol sicer vrtničarstvo obravnava kot dodatno interesno dejavnost, v Inštitutu za trajnostni razvoj pa so na spletnem portalu zbrali zamisli, kako lahko učitelji vključujejo ekovrt tudi pri urah ma-

111

ŠOLSKIH VRTOV trenutno sestavlja mrežo šolskih ekovrtov v programu Inštituta za trajnostni razvoj, ki je od leta 2011 pritegnil že okoli 400 šol in vrtcev.

gnojš s kompostom, do tega, kako rastlino zaščititi z zastirkom,« je povzela Slabetova in dodala, da jih je strokovnjakinja za permakulturo Jožica Fabjan seznanila tudi s pomenom združevanja različnih rastlin. K vsaki sadiki so dodali še eno trobentico in jagodo za družbo ter česen za njeno zdravje.

Že v prvem letu sto šol

Na urbani vrtniček ob Vidovdanski cesti, ki je v bližini njihove pisarne, bodo v Inštitutu za trajnostni razvoj mlade vrtničarje z veseljem povabili tudi, ko

Vrtničkali so tudi dijaki iz Biotehniškega izobraževalnega centra in Srednje trgovske šole Ljubljana. **Tomaz Škale**

Že v prvem letu se jih je pridružilo okoli sto. To pomeni, da smo jim res ponudili tisto znanje, ki so si ga želeli,« je povedala agronomka, ki je bila pobudnica tega uspešnega programa.

Z vrta v šolsko kuhinjo

»Stik z zemljo je osnovna človeška potreba, ki jo je treba zadovoljiti. In

tematike, kemije, tujih jezikov. »Praktično vse predmete je mogoče povezati s tem,« je prepričana Slabetova. V mednarodnem projektu Jej lokalno, misli globalno! (EATthink2015) pa so razvili še deset učnih enot, kako lahko šole povežejo pouk z globalnim učenjem, razvojnimi vprašanji in deloma tudi s šolskim vrtom. x